

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 29115.

Paul Wever Kom. Ges., Düsseldorf.

~~Kl. 47 d, 9.~~

47 d, 3/10
F 16g 3/10

Łącznik do pasów lub narzędzi podobnych.

Zgłoszono 6 października 1938 r.

Udzielono 6 czerwca 1940 r.

Pierwszeństwo: 18 listopada 1937 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy zaginane-
go łącznika do pasów, wyciętego np. z bla-
chy, którego spinacze o wzajemnie prze-
ciwległych zeszlifowanych na okrągło
ostrzach zawijają się przy wtłaczaniu ich
w pas. Pomimo osiągniętego w ten sposób
mocnego założenia łącznika na pas zdarza
się jednak podczas pracy takich pasów w
warunkach ciężkich, jakie występują np.
w górnictwie, że ostrza te wyrwywają się z
pasa w razie zacięcia się go na prowadni-
cach. Dowodzi to, że pasy można poddawać
znacznie wyższym obciążeniom, niż łącz-
niki.

Aby zabezpieczyć łączniki przeciwko
wyrwywaniu z pasa, wykonywa się je we-
dług wynalazku w ten sposób, że ostrza ich
zaginają się końcami samoczynnie na

kształt ogniwa łańcuchowego przy wtła-
czaniu ich do pasa, przy czym łącznik wy-
gina się na kształt litery U, w wyniku cze-
go ostrza obejmują pas jako zamknięte
pierścienie. Łączniki otrzymują w ten spo-
sób taką samą wytrzymałość, jak łączniki,
zamocowane za pomocą śrub i narzędzi
podobnych, przy czym jednak dają się one
zamocować łatwiej i prędszej, ponieważ mo-
żna je wtłaczać w taśmę za pomocą zna-
nych narzędzi zupełnie tak samo, jak łącz-
niki zwykłe. Najczęściej wystarcza zasto-
sować oprócz zwykłych łączników w środ-
kowej części szerokości pasa co najmniej
na brzegach pasów łączniki, ukształtowane
w opisany wyżej sposób, jako zamknięte
ogniwa, przy czym zwiększenie kosztów z
powodu stosowania tych łączników wyrów-

nane zostaje przez ich większą wytrzymałość na ciągnięcie, a przeto też i dzięki lepszej ochronie pasa przed uszkodzeniami, które występują najczęściej na jego brzegu. Ponieważ ostrze po jego wtłoczeniu w pas tworzy zamknięte ogniwo, przeto można go poddawać jeszcze dość znacznemu ciągnięciu, nawet jeżeli otwory w pasie, w które ostrza zostały wtłoczone, są już nieco rozszerzone, to znaczy, jeżeli poprzednio w pas wtłoczone były łączniki zwykłe, które wskutek zacięcia się pasa zostały wyrwane z ich otworów. Dzięki temu nie potrzeba w tym przypadku wymieniać całego połączenia, lecz można pozostawić resztę połączenia, stanowiącą większą jego część, bez zmiany, wtłaczając jedynie po jednym łączniku według wynalazku na brzegach pasa. Uzyskuje się w ten sposób tę korzyść, że nie zachodzi potrzeba zdejmowania pasa tak, iż praca ulega krótkiej tylko przerwie, co daje znaczną oszczędność czasu.

Na rysunku przedstawiono kilka przykładów wykonania blaszanych łączników według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia w perspektywie pierwszą postać wykonania, fig. 2 — widok drugiej postaci wykonania, fig. 3 przedstawia widok boczny łącznika według fig. 2, zagiętego w postaci litery V, a fig. 4 i 5 — jego umocowanie na pasie w przekroju podłużnym, względnie w widoku z góry, fig. 6 — 8 przedstawiają w podobny sposób trzecią odmianę wykonania, fig. 9 — 13 zaś przedstawiają jeszcze inną postać wykonania łącznika według wynalazku, a mianowicie jego widok boczny oraz przekrój, a dalej przekrój podłużny, przekrój poprzeczny oraz widok z góry na łącznik, zamocowany na pasie.

Według fig. 1 wycięty z blachy łącznik 1 posiada z każdej strony ostrze 2, przy czym ostrza te są przedstawione względem siebie i obok każdego z nich znajduje się otwór 3 z mostkiem poprzecznym 4 oraz

powierzchnią prowadniczą 5. Najlepiej jest zeszlifować ostrza 2 na okrągło. Według fig. 2 i 3 łącznik 1, wycięty z blachy, posiada po każdej stronie dwa ostrza 2, przy czym naprzeciwko tych ostrzy znajdują się dwa otwory 3 z mostkami 4 i powierzchniami prowadniczymi 5. Otwory 3 otrzymuje się przez wygięcie mostków, względnie powierzchni prowadniczych. Fig. 3 przedstawia łącznik po wstępnym wygięciu go w postaci litery V w celu zamocowania go w zwykły sposób na pasie za pomocą odpowiedniego narzędzia. Przy ściskaniu ramion łącznika ostrza 2 przebijają pas 6, a końce 7 tych ostrzy zostają przesunięte przez powierzchnie prowadnicze 5 na zewnątrz i zagięte dookoła mostków poprzecznych 4 (fig. 4 i 5), tak iż łącznik zostaje zamknięty w kształcie ogniwa pierścieniowego. Szczęki zaciskowe narzędzia przyciskają mocno powierzchnie prowadnicze 5 do końców 7 ostrzy i rozplaszczają je, tak iż końce te nie wystają na zewnątrz, przy czym zarazem uzyskuje się wzmocnienie połączenia.

Według fig. 6 — 8 jako powierzchnie prowadnicze dla końców 7 ostrzy 2 łącznika 8 służą ukośnie względem siebie skierowane otwory 9, pomiędzy którymi znajdują się mostki 10. Ostrza 2 mogą być również ukształtowane tak, że podczas wtłaczania ich w pas 11 zwijają się one samoczynnie, przechodząc przy tym przez otwory 9, którym wówczas nie potrzeba nadawać kierunków wzajemnie ukośnych.

Według fig. 9 i 10 ostrza 2 stanowią ramiona skobli 15, które wsuwa się swobodnie do otworów 12 łącznika, wykonanego z płytek 13, 14 z blachy falistej, przy czym skoble te można np. umieścić w kilku szeregach, przedstawiając je względem siebie i zwijając przy wtłaczaniu ich w pas 16 w kierunku poprzecznym do niego w ukośnie skierowanych otworach 17 płytki 14 przy współudziale powierzchni prowadniczych 18, poczem także i po-

wierzchnie te zostają przyciśnięte do ostrzy.

Skoble 15 mogą być też połączone z ha-
kiem łącznikowym np. za pomocą spawa-
nia lub w inny sposób. Można też jednak
wycinać je z materiału łącznika i odpo-
wiednio zaginać.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Łącznik blaszany do pasów i na-
rzędów podobnych, posiadający na prze-
ciwległych końcach po jednym lub po kil-
ka ostrzy i zginany na kształt litery U
w celu przebicia tymi ostrzami pasa, zna-
mienny tym, że jest zaopatrzony naprze-
ciwko ostrzy w otwory z mostkami po-
przecznymi i powierzchniami przewodniczy-
mi, przez które to otwory wskazane ostrza
zawijają się każde samoczynnie dookoła
mostku przy zakładaniu łącznika na pas,
wobec czego łącznik ten przybiera kształt
zamknięcia tego ogniwa.

2. Łącznik według zastrz. 1, zna-
mienny tym, że ostrza są przestawione

względem siebie, jak również i otwory z
mostkami i powierzchniami przewodniczy-
mi.

3. Łącznik według zastrz. 1, zna-
mienny tym, że jego otwory są rozmiesz-
czone parami i skierowane względem sie-
bie ukośnie, w celu prowadzenia ostrzy
przy zawijaniu ich dookoła mostków po-
przecznych (10).

4. Łącznik według zastrz. 1, zna-
mienny tym, że ostrza (2) stanowią ramio-
na skobli (15), wkładanych luźno do otwo-
rów płytki (13, 14) łącznika, przy czym
skoble te są rozmieszczone w szeregach i
przestawione względem siebie.

5. Łącznik według zastrz. 4, zna-
mienny tym, że skoble (15) połączone są
z jego płytką na stałe np. za pomocą spa-
wania lub są wycięte z płytki (13) łączni-
ka i zagięte.

Paul Wever Kom. Ges.
Zastępca : inż. W. Zakrzewski,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

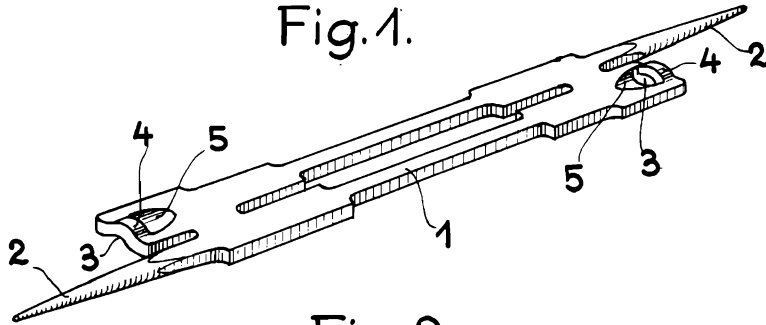

Fig.2.

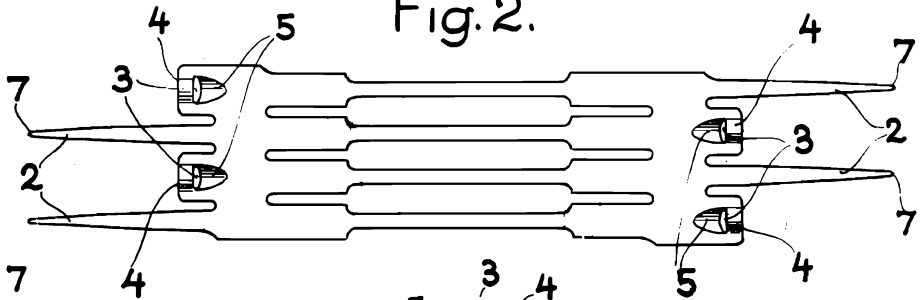

Fig.3.

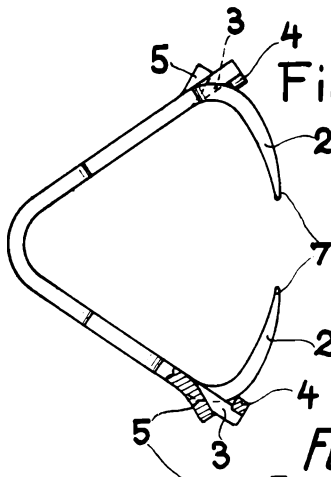

Fig.4.

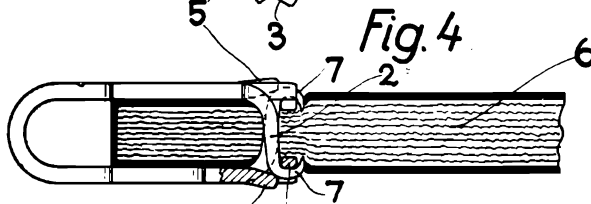

Fig.5.

